

шалваретъ му отъ алено сѣпо сукно бѣхъ замазани съ катранъ да покаже че не ште и да ги знае. Булба го поизгледа, та си тръгна натакъ по една тѣсна улица, която бѣ завалена отъ занаятчин, които тука си и работѣхъ занаятъ, и отъ хора отъ всичкитѣ нации, които, плѣнѣхъ предмѣстието на оная Сѣчь, и приличаше то на панаиръ, хранѣше и облачеше сичката Сѣчь, която знаѣше само да се весели и да пушка.

Минѣхъ и ѿ — послѣ предмѣстието и видѣхъ нѣколко кѣшти расхвърлани, покрити съ земя, или, по татарски, съ плѣстъ. А други бѣхъ заобиколени съ топове. Нийдѣ се не видѣше плетъ, нито ония нисички кѣштици съ стрѣхи на ниски дървни подпорки, каквито бѣхъ въ предмѣстието. Малкъ ровъ затръненъ, никой го не вардѣше: видѣшесе, че ги не е грижа. Нѣколко снажни запорожци лежѣхъ насрѣдъ пакъ съ лули въ зѣбитѣ, изгледахъ ги и не шавнѣхъ отъ мѣсто. Измично между тѣхъ минѣ Тарасъ съ синоветѣ си и рече: „помози Богъ, панове! — „Далъ ви Господъ добро!“ отговорихъ запорожцитѣ. По сичкото поле насѣдѣ се шарѣѣше народъ на живописни купове. По мургавитѣ имъ лица се видѣше, че сичкитѣ сѣ калени въ бѣйове, сичкитѣ сѣ патѣле сякакви бѣди. Това е тя, оная Сѣчь! Това ти е онова гнѣздо, отдѣто излизатъ сичкитѣ горделиви и вѣки, като левове! ето отдѣка се разлива волята и казачеството по сичка Украйна!

Пѣтницитѣ излѣзохъ на широкъ мегданъ, дѣто се събираше *рада-та*¹⁾). На голѣма въсправена бѣчва сѣдѣше запорожець безъ риза; той ѿ държѣше въ рѣцѣтѣ и кърпѣше ѿ полека. Тѣхъ имъ пакъ заради пакъ цѣлъ таборъ мозиканте, а въ срѣдата младъ запорожець, накривилъ калпакъ, като диаволъ, и распѣрилъ рѣцѣ играѣше на по-сидѣ. Токо се чуѣше отъ него: Под-сърдчено свирете, свирци! Томе, не жалѣй ракията за православнитѣ христѣане! „И Тома, съ посиѣло око, точѣше по половница безъ мѣра сякому, който се запрѣше. Около младий запорожець четворица стари работѣхъ съ нозѣтѣ си доста ситно, отскачахъ на страна, като вихъръ, смалъ не надѣ главитѣ на музикантетѣ, и послѣ се сложѣхъ и клечешкомъ играѣхъ и удрахъ силно въ кораво утѣпканата земя съ сребърни си подкови. Земята глухо ечѣше наоколо, и въ въздухътъ се разносѣхъ рѣченици и посади, изъ-подъ звѣнтѣщитѣ подкови на чизмитѣ. Но единъ отъ сичкитѣ по-

1) Сокоръ, совѣтъ.